

[Niels Westerby.]

bro, 50 pct. af en Rødby-Fehmernbro og 100 pct. af en Store-Bæltsbro. Hvis spørgsmålene løses i en større sammenhæng, vil der måske være mulighed for, at Danmark kan slippe billigere både med hensyn til finansieringsbyrden, men også med hensyn til spørgsmålet om arbejdskraft, der jo i høj grad vil blive en flaskehals ved udførelsen af disse broprojekter.

Det er derfor, jeg har stillet det spørgsmål til den højtærede minister for offentlige arbejder, om han vil tage et initiativ til forhandlinger med nabolandene — navnlig Sverige og Vesttyskland — om fordelingen af finansieringsbyrden og tilvejebringelse af arbejdskraft, materialer m. v. ved udførelsen af de nævnte broprojekter.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): I anledning af det ærede medlem hr. Niels Westerbys spørgsmål skal jeg oplyse følgende. Hvad Øresundsforbindelsen angår, ved det ærede medlem måske, at den svenske og den danske regering allerede igennem mange år har været i intim kontakt om dette spørgsmål. Først igennem det fælles Øresundsudvalg, der afgav betænkning i 1962, og nu senere igennem en særlig fælles Øresundsgruppe, der for tiden arbejder med revision af navnlig betænkningens økonomiske og tekniske afsnit. Jeg har begrundet håb om, at en rapport fra denne gruppe vil kunne afgives i efteråret 1966, og først da — og formentlig efter at sagen har været behandlet her i tinget — vil det være rimeligt at indlede forhandlinger med den svenske regering om de mange andre problemer, også ud over de af det ærede medlem nævnte, som må løses, inden en endelig beslutning om en fast forbindelse over Øresund vil kunne tages.

Med hensyn til en Lolland-Fehmernforbindelse er jeg bekendt med, at man fra privat tysk side beskæftiger sig hermed og foretager visse forundersøgelser af teknisk og trafikale art. Om dette til sin tid vil resultere i et andragende til de to regeringer om koncession på en bro, tør jeg ikke sige noget om på nuværende tidspunkt. Jeg har imidlertid ikke modtaget beviser på interesse for dette projekt fra de tyske myndigheders side, hvilket der ikke for mig er noget overraskende i, når man betænker,

at der kun er gået godt et par år siden fugleflugtslinjens etablering. Et dansk initiativ på et tidspunkt, hvor Store-Bælts- og Øresundsspørgsmålene endnu er uløste, forekommer mig ikke rimeligt.

Hvad endelig Store-Bæltsforbindelsen angår, kan jeg oplyse, at der fortsat arbejdes med dette problem, idet der på samme måde som for Øresundsforbindelsens vedkommende, efter at Store-Bæltskommissionen har afgivet sin betænkning, i et særskilt arbejdsudvalg arbejdes videre med spørgsmålet.

Det ærede medlem er måske bekendt med, at der i øjeblikket løber en international idékonkurrence vedrørende dette projekt, og først når vi har resultatet heraf, og når i øvrigt en række andre tekniske og økonomiske problemer er afklaret, vil tiden være inde til at overveje — også efter at sagen i øvrigt har været drøftet her i tinget — hvorvidt og under hvilken form der eventuelt skal søges international økonomisk og måske teknisk bistand til projektets gennemførelse.

Niels Westerby: Jeg takker den højtærede minister for offentlige arbejder for svaret, og jeg takker for redegørelsen for de tre broprojektmuligheder. Jeg har bemærket, at der i regeringens investeringsplan op til 1970 ikke, så vidt jeg har kunnet skønne, er afsat noget til en Store-Bæltsbro, og det kunne jo måske tyde på, at dette broprojekt har lange udsigter.

Tanken med mit spørgsmål til den højtærede minister er ikke så meget at drøfte spørgsmålet om at gå ind i det enkelte projekt som at prøve på at henlede den høje regerings opmærksomhed på, at der måske kunne være visse muligheder for Danmark for at få løst finansieringsbyrden og arbejdskraftsspørgsmålet, hvis broprojekterne tages op som et samlet hele og tages op som et samlet hele i forhandlinger med nabolandene, hvilket især vil sige Sverige og Vesttyskland.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg er helt klar over formålet med spørgsmålet, men jeg tror ikke på, at det vil være muligt at få hverken Tyskland, Sverige eller andre europæiske lande til at være med i finansieringen af Store-Bæltsbroen; jeg tror, det ligger helt klart, at det må være et dansk anliggende. Den eneste